

Ходижме; садѣ бѣ добрѣ; тѣка додохме,
оу нашего Господина Константина; намѣри-
хме го на Божиѣ Царска трапеза, на гастіе и
на питіе. Той сѣ надѣлаше за добры го-
стоуе, Коледниці. И ныи мѣ тѣзи до-
бры часове довтасахме, че мѣ малко
попѣхме, че го малко повеселихме; и той
бѣ самъ си веселъ.

Че си скочи отъ трапеза; че за пре-
тна бѣла рѣки; че засѣка златы скѣты;
че ни даде добра дарба, бедро вино; на
вино-то препранъ месалъ; на месал-атъ
превитъ кравай; на крава-а желта бѣла
препеличка, обрѣдена, обрѣчена, намъ на-
речена.

Той намъ давалъ, немѣ Господь два-
жды помогалъ. И оуце мѣ Господь даде
добры честны сынове, добры честны дашери.
Че го старосватѣха, че го старокѣмѣха,
на девѣто село, на десѣто село; на врани
коне, на сини сѣдла, на позлатены стрѣмны.

Той сѣ носи и подноси като мрѣвна
рыба по дѣлвинны, като соколъ по быши-